

Venezuela ska svältas ut

1. Nyhetsbyrån McClatchyDC uppmärksammar i ett reportage stämningen inom Trump-administrationen och bland latinamerikanska diplomater efter månader av försök från USA att störta Maduro. De första stora förväntningarna om Guaidós maktövertagande och Maduros fall har ersatts av frustration och oro för rysk och kinesisk inblandning. Fernando Carrera, tidigare utrikesminister i Guatemala, säger "Det var en euforisk reaktion vi alla kände för det var slutet på Maduro. Men varken Guaidó eller Trump-administrationen kunde få det att hända. Och kineserna och ryssarna har höjt insatserna".

Jose Cardenas, ledamot i USA:s säkerhetsråd under Bush och med nära band till Trump, säger till McClatchyDC att alla byråer och myndigheter i USA har fått order om att bidra till att störta Maduro. Men diplomater menar att sanktionerna inte är tillräckliga. Trump-administrationen svarar att sanktionerna mot oljesektorn och banksystemet måste få tid att verka. USA:s sändebud för Venezuela, Elliot Abrams, säger till McClatchyDC att sanktionerna kommer att få effekter om 90- eller 180-dagar. "De har inga pengar och de har ingen olja. De har inte någonting. De har ett stort tryck på sig just nu. Så vi ska se. De har ingen el. Och förutom det militära, kan de inte pressas mer än vad som görs".

2. Förra veckan anlände 100 ryska militärer till Caracas. Något som väckte starka protester från Trump och Bolton. I söndags ska 120 kinesiska militärer ha anlant till Isla Margarita enligt flera källor. Det är ännu ett stort slag mot Trump som tidigare menade att Ryssland måste bort från Venezuela. Att även Kina skickar militärer är enligt en analys från Indian Punchline en "game changer", dvs ett drag som kommer att förändra riktningen i händelseförloppet i Venezuela. Konflikten i Venezuela har nu blivit en internationell angelägenhet och ett krig kommer liksom kriget i Syrien att utvecklas till ett proxykrig. Trots alla hot från Trump om att alla alternativ finns på bordet bedöms ett anfall ytterst svårt.

3. Ju längre tiden går har resonemanget kring USA:s inblandning i konflikten i Venezuela ändrat fokus. Statsvetaren Björn Ottosson uppmärksammade i en debattartikel i SvD att Trump håller på att ändra kursen från en återhållsam utrikespolitik till en aktiv roll i exempelvis Latinamerika. Ottosson menar att situationen i Venezuela tvingar USA att agera. "Spillover-effekten" måste tas på allvar. Alternativet till USA skulle kunna vara Brasilien eller Mexiko men inget av de två länder är i stånd att utöva ledarskap. Ottosson menar också att även konkurrensen från Ryssland och Kina (och även Hizbollah!) i regionen spelar roll i kursändringen. Det Ottosson skriver är annars plankat från dagens stjärna i utrikesanalysen i USA Fareed Zakaria. USA måste, menar Zakaria, utöva sitt ledarskap i Latinamerika för att upprätta ordningen i exempelvis Venezuela och för att rädda regionen från Kina/Ryssland. Även om både Ottosson och Zakaria tycks ogilla Trump, och USA:s tidigare historia i Latinamerika, menar de att man måste gilla läget. Resonemanget saknar dock en reflektion över USA:s intressen i regionen. USA:s främsta anledning för att intervensera, starta krig, finansiera statskupper och upprätthålla diktaturer i Latinamerika har alltid varit egna ekonomiska intressen, aldrig mänskliga rättigheter, demokratin eller humanitära katastrofer. En viktig fråga är varför Venezuela är så angeläget för USA, men inte Haiti? Hur viktiga är Venezuelas olja, sötvatten och coltan för USA? En möjlig förklaring till varför USA "intresserar sig" nu för regionen har mer att göra med att förlusterna i Mellanöstern (senast i Syrien) och en försvagad position i Asien har gjort USA mer sårbart i världspolitiken och därför söker i sin reträtt ha mer kontroll över sin "bakgård".

Nordic Vene 190402